

Decyzja
Prezydium KK
nr 70/22

ws. poselskiego projektu ustawy o Specjalnym Funduszu Wynagrodzeń
oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do poselskiego projektu ustawy o Specjalnym Funduszu Wynagrodzeń oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

1. Projekt zakłada utworzenie Specjalnego Funduszu Wynagrodzeń, będącego państwowym funduszem celowym, którego dysponentem ma być minister właściwy do spraw finansów publicznych. Fundusz ma służyć zwiększeniu w roku 2022 wydatków na wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych, sfinansowaniu zwiększenia od dnia 1 lipca średniorocznego wynagrodzenia nauczycieli w sposób określony w ustawie – Karta nauczyciela oraz zwiększeniu w roku 2022 wydatków na wynagrodzenia w samorządowych jednostkach budżetowych.
2. Proponuje się wypłatę środków Funduszu pochodzących m.in. z podatku od towarów i usług, wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych, wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, odsetek od wolnych środków finansowych przekazanych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych zgodnie z planem finansowego funduszu na podstawie wniosków właściwych dysponentów budżetowych i wojewodów. Dysponenci części budżetowych będą obowiązani do posiadania wyodrębnionych rachunków budżetowych, prowadzenia odrębnej ewidencji księgowej otrzymanych środków i dokonywania z tych środków wydatków.
3. Projektodawcy zdecydowali się na przyjęcie konstrukcji państwowego funduszu celowego mając na uwadze realizację konkretnego celu – podniesienia wynagrodzeń w państwowej i samorządowej sferze budżetowej oraz dla nauczycieli w roku 2022.
4. Nie ulega wątpliwości, że system wynagradzania w państwowej sferze budżetowej wymaga gruntownych reform, a wysoki poziom inflacji powoduje, że wynagrodzenia wielu pracowników państwowej, samorządowej sfery budżetowej nie stanowią bodźca do pozostawiania w służbie publicznej. Trudno nie zgodzić się z projektodawcą, że sprawne

realizowanie zadań państwa i samorządu terytorialnego wymaga zatrudnienia i utrzymania w administracji wysoko wykwalifikowanej kadry pracowników.

5. Prezydium KK uznaje, że cel, który przyświeca projektodawcom, jest ważny dla pracowników i państwa, i nie powinien dotyczyć tylko sytuacji bieżącej, chociaż zeszłoroczna tzw. ustawa o budżecie pokazała, że zmiany w trakcie roku budżetowego w obszarze wynagrodzeń są możliwe.
6. Prezydium KK podtrzymuje wyrażone we wspólnym wystąpieniu trzech central związkowych żądanie podwyższenia wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w wysokości 20 % (stanowisko w załączeniu).
7. Zastosowanie przyjętego przez projektodawców rozwiązania powołania kolejnego państwowego funduszu celowego budzi wątpliwości, takie jak:
 - Czy powstanie państwowego funduszu celowego powinno wiązać się z nowelizacją budżetu na rok 2022, czy powinien on stać się częścią budżetu państwa na rok 2023 i lata następne? Kiedy i w jaki sposób będzie tworzony plan finansowy, biorąc pod uwagę, że wypłaty będą dokonywane na wniosek?
 - Projektodawcy nie zawarli analizy kosztów wprowadzenia zaproponowanego rozwiązania (np. utworzenie rachunków bankowych na poziomie centralnym, wojewódzkim).
 - Mylące jest wskazanie jako przychodu Funduszu środków pochodzących m.in. z podatku od towarów i usług, wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych, wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2023, w sytuacji gdy środki przeznacza się na zwiększenie wydatków na wynagrodzenia na rok 2022.
 - Prezydium KK zwraca uwagę, że nie odnosi się on do obowiązującej ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 1658, ze zm.), w której zostały określone zasady i tryb kształtowania wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.
 - W jaki zatem sposób będzie realizowany ustawowy obowiązek negocjowania wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej?

Prezydium KK zwraca uwagę na wieloletnie zaniedbania w podnoszeniu wynagrodzeń pracowników szeroko rozumianej sfery budżetowej oraz niesprawiedliwy podział funduszu wynagrodzeń, który doprowadził do nierówności płacowych. Taki stan nie może

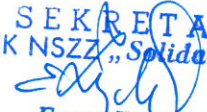
się pogłębiać, więc Prezydium proponuje poszukiwać takich rozwiązań, które w sposób czytelny, z poszanowaniem zasad sprawiedliwości będą kształtowały wzrost wynagrodzeń. Wydaje się, że samo zagwarantowanie określonej puli środków powyższych problemów nie rozwiąże.

Uznajemy, że już najwyższy czas aby stworzyć system, który będzie uniwersalny, sprawiedliwy oraz motywacyjny dla pracowników administracji państwowej i samorządowej w ramach negocjacji w Radzie Dialogu Społecznego.

Prezydium KK domaga się podjęcia rozmów ze stroną rządową na temat możliwego podwyższenia wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej jeszcze w roku 2022.

Gdańsk, 22 czerwca 2022 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek

Gdańsk, Warszawa, 13 maja 2022 roku

Pan

PIOTR PATKOWSKI

Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

Stosownie do art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232 z późn. zm.), strona pracowników, reprezentowana przez Forum Związków Zawodowych, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, przedkłada wspólną propozycję w sprawie wzrostu w 2023 roku: wynagrodzeń w gospodarce narodowej, w tym w państwowej sferze budżetowej, minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, na następującym poziomie:

- wzrost wynagrodzeń w gospodarce narodowej powinien wynosić nie mniej niż **13,41%**;
- wzrost wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej powinien wynosić nie mniej niż **20%**;
- wzrost minimalnego wynagrodzenia za pracę powinien wynosić:
 - od 1 stycznia 2023 r. nie mniej niż **16,28% (o 490 zł)**;
 - od 1 lipca 2023 r. nie mniej niż **7,15% (o 250 zł)**
- wskaźnik waloryzacji emerytur i rent powinien wynosić nie mniej niż średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług w 2022 roku, o którym mowa w art. 89 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504 z późn. zm.), zwiększony o co najmniej **50%** realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia za pracę w roku 2022.

W związku z art. 3 ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, który przewiduje, w warunkach wysokiej inflacji, ustalenie dwóch terminów zmiany wysokości płacy minimalnej, strona związkowa oczekuje niezwłocznego rozpoczęcia w Radzie Dialogu Społecznego dyskusji na ten temat, w tym w szczególności przystąpienia przez rząd i stronę pracodawców do negocjacji w odniesieniu do drugiej podwyżki minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Strona pracowników wskazuje ponadto na konieczność pilnego rozpoczęcia w Radzie Dialogu Społecznego prac w przedmiocie zmiany modelu kształtowania wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.

Strona pracowników zastrzega sobie prawo korekty zaproponowanych wzrostów wynagrodzeń oraz emerytur i rent m.in. w przypadku zmiany przez stronę rządową prognozowanych wskaźników makroekonomicznych stanowiących podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na 2023 rok lub innych zdarzeń wpływających negatywnie na dochody pracowników.

Z poważaniem

FZZ

NSZZ „Solidarność”

OPZZ

Do wiadomości:

- Pan Andrzej Radzikowski, Przewodniczący Rady Dialogu Społecznego